

Útvesztő
Kiadó: L&L kiadó

Részlet a könyvből:

Szeptember 2., péntek

(...)

Első órán Kardos kijelentette, hogy vége a nyári szünetnek, úgyhogy mindenki ehhez tartsa magát, továbbá, hogy nem fog fegyelmezni, hanem szó nélkül kivágja a rendbontót.

- Akkor kezdjük is el. Kötelező olvasmányok.
- Tessék várni a diktálással – lóbálta a kezét Dave, és kapkodva előszedte az iPadjét, hogy majd azon ír.
- Felmayer, ha nem teszed el a tábládat, év végéig a fiókomba kerül. Nem viccelek, most! – kelt ki magából a tanár.
- De megkérdeztem, és a tanárok megengedik, hogy ezen...
- Vannak a tanárok, és vagyok én. Márpedig az én órámon nem használsz kütyüt. Elteszed.

Dave dűnnyögve elpakolta az iPadot, és körbenézve papírt kért. Ricsi nagylelkűen megragadta a füzetét, és tervei szerint kitépett volna belőle egy lapot, de a nagy lendületben a fedelét tépte le. Egy pillanatig furán nézte, aztán csak megvonta a vállát, és a füzetet Dave-nek adta, a fedelet meg megtartotta magának. Ezt sehogy nem értettük.

- Te IQ bajnok – reagálta le Kinga.
- Tehát, mik a kötelező olvasmányok? – kérdezte unottan Dave.
- Úgy érted, mik voltak? – nézett szigorúan Kardos.
- Nem. Most mik. Felírnám.
- Felmayer, a kötelező olvasmányok listáját júniusban megkaptátok, azzal az utasítással, hogy olvassátok ki szeptemberre! – kiabált rá Kardos. – Tegye fel a kezét, aki kiolvasta a kötelezőket – kopogtatott a tanári asztalon türelmetlenül. Félve körbenéztem, és óvatosan feltettem a kezem. Rajtam kívül csak Kinga és Gábor jelentkezett. – Gratulálok, tizenkettő bé. Érdekes lesz az idei év. Ezzel a hozzáállással előre várom, mit produkáltok az érettségin.
- Hol van az még – vigyorgott Zsolti.
- Hidd el, nincs már olyan messze – vigyorgott vissza rá Kardos. A két mosoly között óriási különbség volt.
- Tanár úr – jelentkezett Ricsi.
- Tessék – szólította fel Kardos.
- Olyan jó idő van. Nem mehetünk ki focizni? – kérdezte, én pedig lejjebb csúsztam a széken. Ezek megőrültek. Miért kell Kardost magukra haragítani az első órán? Nem

csodálom, hogy csengetésig a tanév menetéről diktált, és bár többen jelezték, hogy lemaradtak (Virág, Jacques, Zsolti, Andris), Kardos közölte, hogy „tizenkettedikre már megtanulhattunk volna írni”, és anélkül, hogy elismételte volna, folytatta a diktálást.

Kardos masszív irodalma után felüdülés volt Monsieur Durand-nal a duplafrancia. Végre egy tanár, akit érdekel, hogy mi történt velünk a szünetben (Ricsi elmesélhette, hogy állba rúgták a koncerten), hogy telt a nyarunk, mit csináltunk, meg ilyesmi. Mindkét órát végigbeszélgettük, szó volt az érettségiről, a tanévről, az anyagról, Durand minden kérdésünkre válaszolt, úgyhogy igazán jól telt az óra. Nem véletlen, hogy Tölgyessyvel holtversenyben Durand a diákok kedvenc tanára. Az előbbi a jófejsége és lazasága miatt, Durand viszont azért, mert elképesztően figyel ránk, nagyon jó tanár, sosem hajt túl minket, mégis az egész osztály remekel franciából. Tizenegyedik óta pedig annyi óránk van vele, hogy hivatalosan is őt tartjuk a tizenharmadik osztálytársunknak. J Angolon behúzott nyakkal ültem végig (ööö, utólag belátom, kissé hiányzik az a nyári nyelvtanfolyam. ááá), és a számat elhúzva konstatáltam, hogy továbbra sem értek túl sokat Mr. O'Realy mondandójából.. Jaj nekem. Angol után jó hírt kaptunk, Gondos nincs az első héten, így lyukas óránk volt fizika helyett. A fiúk tesitanára, Szekeres ugrott be helyettesíteni, és mivel fizika után amúgy is tesink jött, összevonták az órát, és lóghattunk az udvaron. A sulis első hetének, főleg, ha az rövid hét, mint most, nagyon nagy hangulata van. A napsütésben ülni az udvaron, miközben a nyitott ablakokból kihallatszik a tanárok fegyelmezése (a földszinten Farkas tanárnő próbált rendet tenni a tizedikes Bálinték osztályában). Napszemüvegben olvasni a padon, amíg a fiúk fociznak, Virág pedig hanyatt fekszik a fűvön, és arról beszél, hogy a felhőkről a tejszínhab jut eszébe, és hogy mennyire enne most egy nagy epres fagyit, sok habbal. Figyelni, ahogy Kinga a jegyzetfüzetébe írja a pro és kontra listáját azokról a diákokról, akiket ki akar rúgni a suliójságból. Főszerkesztőként simán megteheti. És meg is teszi. A fél fülhallgatót bedugni a fülünkbe, és hagyni, hogy halkan Oasis szóljon, afféle háttérzajnak, miközben az óránkra nézve rádöbbenünk, hogy már ezer éve tart a nap, mégis, még csak fél egy. Kétségtelen, az első hétnek nagy hangulata van. Már nem nyár, pedig még mindig úgy tűnik. J

Utolsó órán, ofőn Haller folytatta, amit tegnap nem tudott befejezni, úgyhogy jegyzeteltünk. Szegény ofő már most kikészült attól, ami ránk vár, mi viszont még semmit nem érzékelünk az egészből. Igazából úgy tűnt, mintha ő lenne a végzős. Izgult, kapkodott, csapongott a témákban, és összevissza lapozta az egyébként originál tanári zsebkönyvét. Mi meg nem kifejezetten értettük, hogy mi baja van.

- Tanárbáá – kurjantotta Robi.
- Tessék?
- Mi lesz a plakáttartókkal? Hozhatunk posztert?
- Persze – biccentett Haller, de nem is nagyon figyelt a kérdésre, mert a naplóban számolt valamit.
- Akármit tehetünk bele? – kérdezte Andris.
- Hogyne – mondta Haller szórakozottan.
- Bikinis nők Harley Davidsonon? – próbálkozott Robi.

- Persze, hogyne – felelte Haller, totál nem is hallva a kérdést.
- Na jó. Az ofő nem figyel ránk. Ez tény – jelentette ki Zsolti csalódottan. – Lépünk le.
– állt fel, és komolyan elkezdett pakolni.
- Ülj már vissza, óra van! – förmedt rá Kinga.
- Gyerekek, elnézést, egy pillanat türelmet még, de ellenőriznem kell az adminisztrációt...

Haller tényleg nem figyelt ránk, ha azt sem vette észre, hogy Zsolti óra közben indulni készült haza. Csengetéskor figyelmeztetett minket, hogy ki kell otthon töltenünk egy halom nyomtatványt, és hogy ne felejtünk el plusz tantárgyat választani az érettségire... Oké, értjük mi, hogy ez az utolsó évünk, de miért kell már a második napon ennyire a tudunkra adni?L